

Καρδιακός Λόγος: Η Θεραπεία της Συγκυπτούσης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)
/ [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Γιατί πρέπει να πηγαίνουμε στην Εκκλησία και δεν αρκεί να καθόμαστε και να προσευχόμαστε στο σπίτι μας στην άνεση μας την ώρα που θέλουμε εμείς, με τον τρόπο που θέλουμε εμείς κλπ; Ο Θεός δεν είναι παντού; Και με τι φρόνημα στεκόμαστε μέσα στην Εκκλησία;

Ακούμε συχνά στην Εκκλησία «Πρέπει πολλές φορές να πηγαίνουμε όχι με το Γράμμα του Νόμου αλλά με το Πνεύμα του Νόμου».

-Στην εκκοσμικευμένη κοινωνία που όλοι ζούμε είναι πραγματικά εφικτό να βαδίζουμε με τον Πνεύμα του Νόμου και όχι το Γράμμα του Νόμου; Είμαστε νομοταγείς αν πηγαίνουμε με τον Πνεύμα του Νόμου και αγνοούμε το Γράμμα του

Νόμου; Μπορούμε δηλαδή να ακολουθούμε το γράμμα του νόμου κατ' οικονομίαν; Συμβάλουμε έτσι στην κοινωνία η δημιουργούμε μεγαλύτερα προβλήματα; Δώστε μας και μερικά παραδείγματα σας παρακαλώ.

Ο αρχισυναγωγός ήταν άκρως υποκριτής. Δεν έβλεπε το καλό που έγινε, αγνόησε το θαύμα (σαν να τυφλώθηκε) και τον έπιασε δήθεν η πρεμούρα για τους νόμους.

-Ποιος άνθρωπος είναι υποκριτής ; Γιατί οι πατέρες λένε ότι η υποκρισία είναι η ζύμη της αμαρτίας; Πως μπορούμε να προφυλάξουμε πρώτα τον εαυτό μας από το να γίνουμε εμείς οι μεγαλύτεροι υποκριτές και πως μπορούμε να φυλαγόμαστε, πως αντιμετωπίζουμε ένα υποκριτή; Τι γίνεται επίσης όταν δεν μπορούμε να διακρίνουμε την υποκρισία; Τι φταίει;

Το θέλημα του Χριστού, γίνεται αμέσως έργο. Κατά τον ίδιο τρόπο δεν ήταν ποτέ δυνατό να θελήσει να γίνει καλά η συγκύπτουσα και να μη γίνει. Από τον Θεό βέβαια ζητάμε πράγματα «κατά Θεόν». Δεν είναι δυνατόν να λέμε: «Θεέ μου, ρίξε κεραυνό και σκότωσε τον γείτονά μου».

-Τι σημαίνει να ζητάμε πράγματα «κατά Θεόν». Που ξέρουμε εμείς πάνω στο πρόβλημα μας ότι αυτό που ζητάμε είναι «κατά Θεόν»;

-Πως σχολιάζετε το ότι ο κόσμος υποβαθμίζει το μεγαλείο των θαυμάτων του Χριστού, με τον ισχυρισμό πως τα θαύματα γίνονται μόνο με την αυθυποβολή εκείνων που δέχονται το θαύμα;

Ο Κύριος στην επίγεια ζωή του έκανε πολλά θαύματα, έκανε καλά αρρώστους, ανέστησε νεκρούς και στο τέλος Αναστήθηκε ο ίδιος. Όλα αυτά τα έβλεπαν οι άνθρωποι με τα ίδια τους τα μάτια. Τα έζησαν δεν ήταν παραμύθι και ψήφισαν να σταυρωθεί. Από εκείνη την ημέρα μέχρι και σήμερα τα θαύματα δεν σταμάτησαν.

Γιατί ούτε τότε, ούτε τώρα εμείς οι άνθρωποι δεν διακρίνουμε τις ενέργειες του Θεού, συνεχίζουμε να είμαστε θολωμένοι, δεν ξυπνάμε, όχι μόνο τον αγνοούμε αλλά και Τον Σταυρώνουμε ξανά ξανά; Πόσο υπομονή τελικά έχει ο Θεός;

Αν πάρουμε δίδαγμα από το σημερινό Ευαγγέλιο, πρέπει να έχουμε αγάπη, καλοσύνη και ευσπλαχνία. Λένε οι πατέρες ότι πρέπει να προσέχουμε, όχι μόνο τα έξω: «Έδωσα, έκανα εκείνο το καλό, βοήθησα». Αλλά να εξετάζουμε την καρδιά μας.

Μας λέτε συχνά οι πνευματικοί «το βράδυ πριν κοιμηθείτε αφιερώστε 5 λεπτά και εξετάστε πως σταθήκατε μέσα στην μέρα που πέρασε.

Γιατί προσπερνάμε αυτή την συμβουλή της Εκκλησίας; Και πότε και πως πρέπει να

εξετάζουμε την καρδιά μας;

Δείτε

την

εκπομπή

εδώ:

pemptousia.tv/kardiakos_logos_h_therapeia_tis_sugkuptousis